

Народътъ, убѣденъ отъ таکавъ отговоръ на святителя, малкинѫ всички-тѣ и, съѣдъ скършеніе-то на Божественъ-тѣ слѣжъ разыдохъ сѧ, хвалишици Бога, а Ярлани-тѣ останахъ посрамени.

Благовѣрный царь Теодосій твърдѣ много почиташе С-го Григорія Богослова като свой баща, изъ той недохождаше често при царя, като си напомниаше добре Соломоновы-тѣ Аѣмы: „Ие8чащай вносити ногъ твою къ дрѣгъ твоемъ, да некогда насыщася тече възненавидитъ тѧ“.*). Всичка-та негова грыжа кѣше да побчава вѣнагы народа, да посѣщава болни-тѣ и да ги лѣкѣва, да помога на скъдимы-тѣ, да подкрепѣва слѣжъ-тѣ и да очистъва свое-то стадо отъ еретически вреды, а напажтѣ отхождаше по села-та да посѣди въ кезмѣлвіе, що той обичаше, и да мѣ поулѣкне малко отъ честы-тѣ болѣзни, да некы изнемошало съ всѣми тѣло-то мѣ за дрѣги тѣдове. Той владѣаше много черковно иманье, изъ ни единъ аспрѣ не спечели да сеѣ си, нито пыташе черковни-тѣ настоятели колко има скърано,

*.) Прич. гл. 26. ст. 17.